

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 67/2019
30.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Аврамовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 04.12.2018. године и Кв.бр.195/2018 од 13.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Аврамовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 04.12.2018. године и Кв.бр.195/2018 од 13.12.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 04.12.2018. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Аврамовића да се окривљеном АА из буџетских средстава Вишег суда у Чачку исплате трошкови кривичног поступка у кривичном предмету Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012.

Решењем Вишег суда у Чачку Кв.бр.195/2018 од 13.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Чачку К.бр.34/2012 од 04.12.2018. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Аврамовић поднео је захтев за заштиту законитости само против решења Вишег суда у Чачку Кв.бр.195/2018 од 13.12.2018. године, а из садржине захтева очигледно је да се побијају оба правноснажна решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредаба члана 261. став 1. и став 2. тачка 1) до 7), члана 264. став 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине решење

Вишег суда у Чачку Кв.бр.195/2018 од 13.12.2018. године и предмет врати на поновно одлучивање како би се донела правилна и законита одлука.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредаба члана 261. став 1. и став 2. тачка 1) до 7), члана 264. став 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП на штету окривљеног, а због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, истицањем да је суд сходно члану 264. став 2. ЗКП био дужан да у конкретном случају издвоји трошкове кривичног поступка за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ за које је према окривљеном одбијена оптужба, од трошкова кривичног поступка за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, из разлога јер постоји разлика у запрећеној казни за ова кривична дела и сходно томе разлика у одредбама Адвокатске тарифе које се примењују према запрећеној казни, при чему се према доказном поступку на претресима може поуздано утврдити да се за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ нису изводили докази, већ само за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ.

Међутим, имајући у виду да је одредбом члана 264. став 2. ЗКП прописано да лице које је окривљено за више кривичних дела, није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођено од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, дакле да је овом законском одредбом предвиђено издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, а не и

обавеза суда да то мора да учини, те имајући у виду да је суд на основу података у списима предмета нашао да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ (за које је према окривљеном одбијена оптужба), од трошкова насталих у погледу кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ (за које је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен), из разлога јер је за ова два кривична дела вођен јединствен кривични поступак и све радње које је бранилац окривљеног предузимао у поступку су предузимане у односу на оба кривична дела, а главни претреси су одржавани истовремено за оба кривична дела, то бранилац захтевом за заштиту законитости заправо оспорава оцену, односно чињенични закључак суда да се трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ у конкретном случају не могу издвојити из укупних трошкова кривичног поступка, износећи сопствену оцену да је њихово издвајање могуће и да их је по издвајању требало досудити окривљеном.

Дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 441. став 4. ЗКП), али да заправо у образложењу захтева оспорава оцену, односно чињенични закључак суда да није могуће издвајање трошкова кривичног поступка везано за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ из укупних трошкова кривичног поступка, а што је у конкретном случају по налажењу Врховног касационог суда чињенично питање, а не правно. Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним, јер исти суштински није поднет због законског разлога због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона.

Поред тога, нетачни су наводи захтева браниоца окривљеног да се истрага против окривљеног АА спроводила само за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. у вези члана 61. КЗ, већ се по решењу истражног судије тада Окружног суда у Чачку Ки.бр.71/2008 од 12.09.2008. године истрага спроводила за два кривична дела, што је од значаја за одлуку о трошковима.

Осим тога, за напоменути је да се пресуда Врховног касационог суда Кзз 1282/2017 од 12.12.2017. године, на коју је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, не може применити на конкретан случај.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Аврамовића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.